

सोऽभिजात्या च भक्त्या च सख्यस्याचार्यकस्य च । सोऽहदस्य च वीर्यस्य कुलीनत्वस्य माधव । ४२००
 सत्यस्य च महाबाहो अनुकम्पार्थमेव च । अनुरूपं महेष्वास कर्म त्वं कर्तुमर्हसि ।
 सुयोधनो हि सहसा गतो द्रोणेन दंशितः । पूर्वमेवानुयातास्ते कौरवाणां महारथाः ।
 सुमहान्निनदस्यैव श्रूयते विजयं प्रति । स शैनेय जवेनाशु गन्तुमर्हसि मानद ।
 भीमसेनो वयञ्चैव सम्पन्नाः सहसैनिकाः । द्रोणमावारयिष्यामो यदि त्वां प्रति यास्यति ।
 पश्य शैनेय सैन्यानि द्रवमाणानि संयुगे । महान्तश्च रणे शब्दं दीर्यमाणाश्च भारती । ४२०५
 महामारुतवेगेन समुद्रमिव पर्वसु । धार्तराष्ट्रबलं तात विचित्रं सव्यसाचिना ।
 रथैर्विपरिधावद्भिर्मनुजैश्च हयैश्च ह । सैन्यं रजः समुद्रतमेतत् समरिवर्त्तते ।
 संवृतः सिन्धुसौवीरैर्नखरप्रासयोधिभिः । अत्यन्तोपचितैः शूरैः फाल्गुनः परवीरहा ।
 नैतद्वलमसंवार्यं शक्यो जेतुं जयद्रथः । एते हि सैन्यवस्यार्थं सर्वे सन्त्यक्तजीविताः ।
 शरशक्तिध्वजवरं हयनागसमाकुलं । पश्यैतद्धारतराष्ट्राणामनीकं सुदुरासदं । ४२१०
 शृणु दुन्धुभिर्निर्घोषं शङ्खशब्दंश्च पुष्कलान् । सिंहनादवरांश्चैव रथनेमिखनास्तथा ।
 नागानां शृणु शब्दश्च पत्तीनाञ्च सहस्रशः । सादिनां द्रवताञ्चैव शृणु कम्पयतां महो ।
 पुरस्तात् सैन्यवानीकं द्रोणानीकञ्च पृष्ठतः । बद्धत्वाद्वि नरव्याघ्र देवेन्द्रमपि पीडयेत् ।
 अपर्यन्ते बले मग्नो जह्यादपि च जीवितं । तस्मिंश्च निहते युद्धे कथं जीवेत मादृशः ।
 सर्वथाऽहमनुप्राप्तः सुकृच्छ्रं त्वयि जीवति । श्यामो युवा गुडाकेशो दर्शनोयस्य पाण्डवः । ४२१५
 लघ्वस्त्रश्चित्रयोधो च प्रविष्टस्तात भारती । सूर्योदये महाबाहुर्दिवसश्चातिवर्त्तते ।
 तन्न जानामि वार्ष्णेय यदि जीवति वा नवा । कुरूणाञ्चापि तत्सैन्यं सागरप्रतिमं महत् ।
 एक एव च बीभत्सुः प्रविष्टस्तात भारती । अविषह्यां महाबाहुः सुरैरपि महाहवे ।
 न हि मे वर्त्तते बुद्धिरद्य युद्धे कथञ्चन । द्रोणोऽपि रभसो युद्धे मम पीडयते बलं ।
 प्रत्यक्षन्ते महाबाहो यथाऽसौ चरति दिजः । युगपच्च समेतानां कार्याणां त्वं विचक्षणः । ४२२०
 महार्थं लघुसंयुक्तं कर्तुमर्हसि मानद । तस्य मे सर्वकार्येषु कार्यमेतन्मतं महत् ।
 अर्जुनस्य परिचाणं कर्त्तव्यमिति संयुगे । नाहं शोचामि दाशार्हं गोप्तारं जगतः पतिं ।
 स हि शक्नो रणे तात चीन् लोकानपि सङ्गतान् । विजेतुं पुरुषव्याघ्रः सत्यमेतद्विमीते ।
 किं पुनर्धारतराष्ट्रस्य बलमेतत् सुदुर्बलं । अर्जुनस्त्वेष वार्ष्णेय पीडितो बद्धभिर्युधि ।
 प्रजह्यात् समरे प्राणान् तस्मादिन्दामि कश्चन । तस्य त्वं पदवीं गच्छ गच्छेयुस्तादृशा यथा । ४२२५
 तादृशस्येदृशे काले मादृशेनाभिनोदितः । रणे वृष्णिप्रवीराणां दावेवातिरथो स्यतौ ।
 प्रद्युम्नस्य महाबाहुस्त्वञ्च सात्वत विश्रुतः । अस्ते नारायणसमः सङ्कर्षणसमो बले ।
 वीरतायां नरव्याघ्र धनञ्जयसमो ह्यसि । भीमद्रोणार्वातक्रम्य सर्वयुद्धविशारदं ।
 त्वामेव पुरुषव्याघ्रं लोके सन्तः प्रचक्षते । नाशक्यं विद्यते लोके सात्यकेरिति माधव ।